

MACS

Musée des Arts Contemporains
Grand-Hornu

Angel Vergara *In het moment*

PERSDOSSIER



Overzicht

DE TENTOONSTELLING 5

Interview met de curator 8

LA PEINTURE, C'EST LA VIE QUI S'ÉCHANGE 12

Interview met Angel Vergara 14

PLATTEGROND VAN DE TENTOONSTELLING 16

CATALOGUS 20

ACTIVITEITENAGENDA 22

PRAKTISCHE INFORMATIE 24



Alucinación social,
stills uit de hd-video,
9'40", Parque del
Retiro, Madrid, 2014.
Courtesy van de
kunstenaar.

Angel Vergara is geboren in Mieres (Spanje) in 1958. Hij leeft en werkt in Brussel sinds 1964.

In 2011 vertegenwoordigde hij België op de 54^{ste} Biënnale van Venetië met zijn project *FEUILLETON*, met Luc Tuymans als curator. Sinds het eind van de jaren 1980 zijn er diverse monografische tentoonstellingen over hem gemaakt (*From Scene to Scene*, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, 2017; *Monday: Firework; Tuesday: Illuminations; Wednesday: Revolution*, Argos, Brussel, 2010; *Atención! Algunas vueltas mas para llegar...*, Espai d'Art Contemporani de Castelló, Castellón, Spanje, 2007) en maakt hij deel uit van talrijke solo- en groepstentoonstellingen, zowel in België (M HKA, 2001; Museo de Arte Contemporáneo, Buenos Aires, 2015; Middelheimmuseum, 2010; S.M.A.K., 2014; WIELS, 2018; CENTRALE for contemporary art, 2022) als in het buitenland (FRAC Picardie, 2016; Kunstmuseum Liechtenstein, 2016; Palazzo Fortuny, Venetië, 2017; Manifesta 13, 2020).

Zijn werken zijn opgenomen in talrijke collecties van instellingen in België, Frankrijk, Japan en de Verenigde Staten.

De tentoonstelling

Angel Vergara. *In het moment*
23.04 > 08.10.23

Curator: Jérôme André

Vijftien jaar na de tentoonstelling *El Pintor*, waarbij de aandacht vooral ging naar de reeks *Les Voisins, nos amis*, 14 geanimeerde portretten van buurtbewoners van Grand-Hornu die Angel Vergara maakte naar aanleiding van de vijfde verjaardag van het MACS, wordt het complexe oeuvre van deze kunstenaar - dat niet in één vakje onder te brengen is - getoond in een breder kader: een tentoonstelling met zijn schilderijen. Het museumparcours begint met 'schilderijen' die een groep slechtziende kinderen gemaakt heeft tijdens een workshop die door de schilder bedacht is. Het traject in de tentoonstelling reconstrueert de evolutie van zijn kunstpraktijk: van de eerste 'geschilderde films' die hij in de jaren 1980 maakte in super 8-formaat gaat het via een typische klassieke galerij met grote doeken naar de video-apparatuur die het schilderproces registreert. Of het nu met een performance, een installatie of een video-opname gebeurt: Angel Vergara heeft steeds 'de handeling van het schilderen' een centrale plek gegeven in zijn schilderijen en zijn aanwezigheid in de sociale ruimte benadrukt, door zelf te staan schilderen terwijl hij zich onder een doek verhuld had, bij wijze van mobiel atelier. Op die manier gaat de kunstenaar - alias Straatman - al meer dan dertig jaar 'de straat op' met schilderkunst, die hij drenkt in de onophoudelijke stroom van het leven. Zo kan hij - als een jazzmuzikant - de syncopische ritmes en - als een filmmaker - de bewegingen van het leven nabootsen. Al vroeg in zijn praktijk creëerde hij een opening voor fantasie, wat hem schatplichtig maakt aan Fluxus en hem verwant maakt met de poëtische en politieke kunst van Marcel Broodthaers. Met zijn 'geschilderde films', die ontstaan door het gecombineerde gebruik van een camera, een glasplaat en een kleuraccent, poogt hij kunst en het leven met elkaar te verzoenen door schilderij en wereld te synchroniseren in een onophoudelijk spel van dekking en doorzichtigheid. Omdat hij bovenal een 'nijvere schilder' blijft, jaagt Angel Vergara onvermoeibaar de droom na van een schilderij dat voortdurend evolueert, waarbij hij de voltooiing ervan blijft uitstellen en hij ons tegelijk belooft dat het schilderij elk moment afgewerkt kan zijn.

Les Belles Idées reçues, Bruxelles City acte 6, 22',
olieverf op doek, 280 x 190 cm, 2022.
Courtesy van de kunstenaar en Axel Vervoordt Gallery. Foto: Jan Liégeois.



Interview met Jérôme André, curator van de tentoonstelling

De titel 'In het moment' roept meteen een bijzondere temporaliteit op. Kunt u ons toelichten op welke manier dit begrip belangrijk is in het werk van Angel Vergara?

De titel van de tentoonstelling roept de tegenwoordige tijd op, datgene wat 'in het moment' gebeurt. Samengevat in één woord: het leven. Centraal in de aanpak van Angel Vergara, en meer specifiek in de manier waarop hij schilderkunst beoefent, staat het idee om deel uit te maken van het moment van het schilderen zelf, en dus ook van de context waarin die handeling plaatsvindt. In het algemeen gaat het om een handeling die uitgevoerd wordt in de publieke – vaak stedelijke – ruimte, met behulp van opmerkelijke hulpmiddelen. Die heeft hij bedacht om het leven te laten infiltreren in het schilderij, zoals het witte laken waaronder hij verborgen zit om te schilderen of te tekenen, maar ook zijn techniek om film en schilderkunst te combineren, met name met een glasplaat. Het samenspel tussen de twee termen – 'in' en 'het moment' – roept de verankering in het heden op, in de vorm van een tastbare realiteit van de geleefde tijd. In *L'Intuition de l'instant* stelt filosoof Gaston Bachelard dat 'men onthoudt te zijn geweest en niet te hebben geduurd'. Volgens dit 'proustiaanse' idee is het door het moment, en door de som van de aan elkaar geregen momenten, dat men een band creëert met de herinnering, de ervaring, het levende.

Samenwerking is een ander kenmerk dat een belangrijke plaats lijkt in te nemen in het werk van Angel Vergara. Wat is uw visie daarop?

'Door de confrontatie met anderen aan te gaan door middel van performance beschouwt Angel Vergara kunst niet als een praktijk die de wereld vanuit de hoogte overschouwt en beschrijft, maar als een uitwisseling, een transactie.'

Voor Angel Vergara zijn de aspecten uitwisseling en communicatie van fundamenteel belang. Wanneer zijn alter ego Straatman (letterlijk 'de man van de straat') zijn handelingen of zijn *Actes et Tableaux* uitvoert onder een laken, staat hij in verbinding met de ruimte rond hem en treedt hij in interactie met het publiek. Daarbij laat hij zich leiden door het straatgebeuren, door 'le vent de l'éventuel', zoals André Breton omschrijft in *Les Pas perdus* (een kind dat het laken optilt, een woord dat aan hem gericht is, enz.). Door de confrontatie met anderen aan te gaan door middel van performance beschouwt Angel Vergara kunst niet als een praktijk die de wereld vanuit de hoogte overschouwt en beschrijft, maar als een uitwisseling, een transactie. Het publiek neemt zelf deel en het werk neemt de vorm aan van een samenwerking. Zo doet hij zowel een beroep op een groep kinderen tijdens een workshop als op toevallige passanten in de context van zijn stedelijke interventies. Hij organiseert ook geregeld 'situaties', zou je kunnen zeggen, door gedurende een bepaalde tijd bestaande cafés – of 'kantoren voor verboden momenten' zoals hij ze

noemt – te gebruiken. Het publiek wordt uitgenodigd om deel te nemen aan het kunstwerk, dat opgevat is als een levend schilderij, door een biertje te nemen of een ‘momentje schilderkunst’ te bestellen dat de kunstenaar live en op verzoek uitvoert. Soms neemt dit de vorm aan van kassabonnen die de transactie vastleggen in de tijd.

Zit het eigenaardige aan de schilderkunst van Angel Vergara vervat in een neiging om het strikte kader van de schilderkunst zoals we die kennen, te doorbreken?

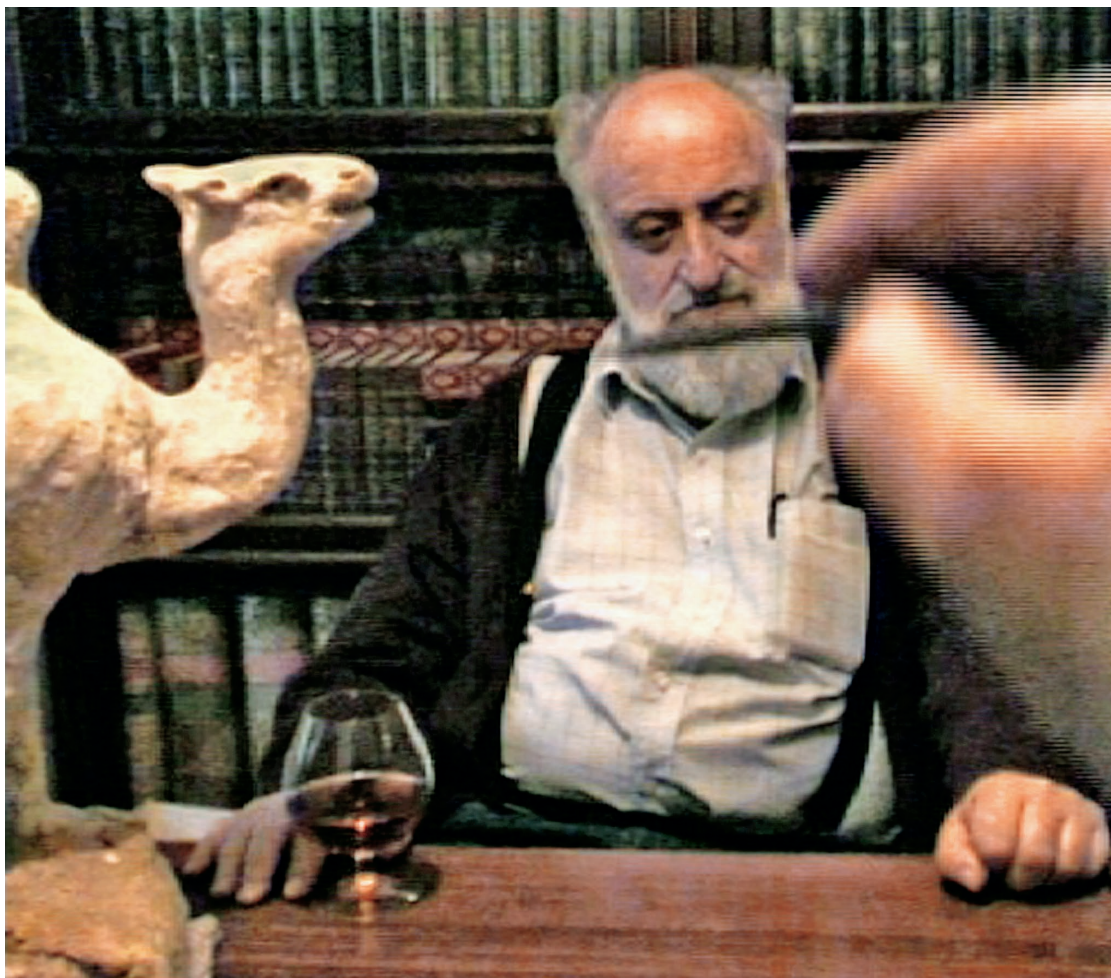
Zoals we daarnet besproken hebben, gebeurt zijn schilderkunst zowel in het moment, live, in rechtstreeks contact met het leven, als in de uitwisseling, verbonden met de samenleving. Daardoor is ze inderdaad overschrijdend. Ze overstijgt de twee traditionele dimensies, loopt over in een temporele dimensie en integreert die. Dat is het geval bij de ‘situaties’ die Angel Vergara tot stand brengt. De temporele dimensie wordt uiteraard ook toegepast in de *Actes et Tableaux*, die lijken op de weergave van hun eigen duurtijd. Tot slot is ze aanwezig op het kruispunt van schilderkunst en film, waarop Angel Vergara actief is. Bij de ‘schilderij-films’ gaat het niet langer om een schilderij met actie, maar in actie. De films onthullen een ‘autonoom’ schilderij dat plaatsvindt voor de ogen van de kijker, in een gedeelde tijd, synchroon. Zijn schilderijen zijn doordrongen van hun eigen temporaliteit, worden tot leven gewekt en – waarom ook niet – grijpen terug naar Straatman als levend en gedematerialiseerd beeld van de kunstenaar.

L'Assemblée générale (Portrait de Bruno Van Lierde), 53', uit de reeks 'Actes et Tableaux', acrylverf op doek, 70 x 100 cm, 1991-2003. Collectie Bruno Van Lierde, Brussel. Foto: Jan Liégeois.





*El Pintor, Castellón, centro 2, still
uit de hd-video, 52'8", 2009
Privécollectie. Foto: EACC.*



Isi Fiszman assis au bureau, uit de reeks 'El Pintor', stills uit de video, 12', 2007.
Collectie Musée des Arts Contemporains au Grand-Hornu, gift van de kunstenaar in 2012.

La Peinture, c'est la vie qui s'échange

Project met kinderen met een visuele beperking

In het verlengde van zijn ervaringen met *Les Belles Idées reçues*, dat plaatsvond ter gelegenheid van Manifesta 13 (2020) in Marseille, heeft Angel Vergara, in aanloop naar zijn tentoonstelling in het MACS, een workshop begeleid met kinderen met een visuele beperking uit het buitengewoon onderwijs in België (CPESM in Ghlin).

Er vonden verschillende workshopsessies plaats: niet alleen op school, maar ook in het museum en in de stad. Ze hebben deze verschillende contexten samen beleefd. Daarbij hebben ze ook de gelijkenissen verkend tussen de praktijk van Straatman, die van onder een laken zichzelf ertoe dwingt om waar te nemen 'zonder te zien', en de strategieën die de kinderen zelf toepassen om hun fragmentarische blik op de wereld te compenseren. Daarbij gaat het vooral om het trainen van een heel scherp geheugen. Zo is dit 'gemeenschappelijke schilderij', dat gevoed werd door geluiden, geuren, kleuren en aanrakingen, uitgegroeid tot een plek voor het uitwisselen van opvattingen en voor ederszijdse verrijking.

La Peinture, c'est la vie qui s'échange (2023), een bewoonbare 'schilderijhut' die ontworpen is op basis van het vergaarde materiaal tijdens de workshop, is in het kader van de tentoonstelling geplaatst bij het onthaal van het museum. Aan het einde van het parcours vind je opnieuw een verwijzing naar het project *Les Belles idées reçues*: een reeks schilderijen en een geluidsband die gemaakt werden in Marseille ter gelegenheid van het project met dezelfde naam.

Dit project kwam tot stand dankzij de steun van de Nationale Loterij.





Interview met Angel Vergara

Over La Peinture, c'est la vie qui s'échange

Hoe is het idee ontstaan om te werken met kinderen met een visuele beperking?

'Door het zicht weg te nemen, maak ik ruimte voor andere zintuigen zoals het gehoor en de tastzin, maar ook voor wat er zich rond mij afspeelt, voor mijn eigen beschouwing. Op die manier wordt er een opeenstapeling van lagen en temporaliteiten veroorzaakt.'

Het is een project dat ik begonnen ben tijdens Manifesta 13 in Marseille in 2020. Het thema blindheid intrigeert me al geruime tijd. Sinds het ontstaan van Straatman heb ik mijn gezichtsvermogen uitgeschakeld, het belangrijkste zintuig in de schilderkunst. Schilder zijn impliceert dat je kijkt, maar wat gebeurt er als je niet kijkt? Wat schilder ik? Hoe schilder ik? Door het zicht weg te nemen, maak ik ruimte voor andere zintuigen zoals het gehoor en de tastzin, maar ook voor wat er zich rond mij afspeelt, voor mijn eigen beschouwing. Op die manier wordt er een opeenstapeling van lagen en temporaliteiten veroorzaakt. Binnen deze tijdlagen is er een gevoeligheid actief die gelinkt is aan wat er gezien wordt, maar ook wat er waargenomen, aangeraakt of gehoord wordt. Exterieuere elementen komen het moment verstoren waarin men zit.

Werken met kinderen is een waar genot. Ik ben onder de indruk van hun intelligentie en van de vrijheid die ze zich permitteren om de dingen te begrijpen. Er zijn grote verschillen onder de kinderen met een visuele beperking. Sommigen zien enkel aan de zijkanten van hun gezichtsveld, maar niet in het centrum, terwijl voor anderen het omgekeerde geldt. Nog andere kinderen zien helemaal niets of slechts voor 10%. Sommige kinderen zijn ook doof, kunnen niet praten of hebben een hersenletsel. De kinderen met wie ik heb samengewerkt, Alessandro, Casiana, Éméline, Kendji, Laura, Manolya, Marissa, Naélia, Rayan, Talha en Talya zijn tussen de 5 en de 11 jaar oud, een mooie leeftijd voor grafische expressie.

Wat waren de verschillende fases tijdens het werkproces met de kinderen?

We hebben eerst samen de tentoonstellingen in het MACS over Léon Wuidar en Tamara Laï bezocht. Daarna heb ik de plattegrond van het museum op hun maat gemaakt. Met heel veel aandacht begonnen ze hun afgelegde parcours te reconstrueren en elementen toe te voegen. Soms deden ze dit volgens de werkwijze van Straatman, soms door gewoon delen van de plattegrond in te kleuren. Wanneer ze vervolgens teruggekeerd zijn naar het MACS, hebben we de drager gewijzigd en zijn we aan de slag gegaan met een heel groot schaalmodel. Ze hebben nogmaals de museumzalen bezocht en hebben zo nieuwe tentoonstellingen ontdekt die sterk verschilden van het voorgaande bezoek. De maquette was zodanig groot dat ze de hele inkomhal van het museum innam. Meteen hadden de kinderen de veranderde schaalgrootte waargenomen. Dankzij de aangepaste grootte konden ze de maquette zelf binnengaan, als in een

miniaturmuseum. Als volgende stap werd de maquette meegenomen en geplaatst in het hart van de stad Bergen, op de Marché aux Herbes. Op dat moment hoefden de kinderen hun ervaring in het museum niet meer te herinneren, maar ging het erom dat ze handelden zoals Straatman en letten op wat er in hun omgeving gebeurde: er waren cafés, terrassen, voorbijrijdende vrachtwagens en auto's... Het belangrijkste was dat ze zich enerzijds bewust waren van de schaalgrootte van de maquette en van de stad, en anderzijds van het museum, dat als het ware naar de straat verplaatst was zodat de straat het museum binnengeloodst kon worden.

Hoe hebben de kinderen Straatman opgevat?

Toen ik ze op school ontmoette, ben ik begonnen met zowel mezelf als Straatman voor te stellen. Ik heb me onder het laken verborgen waardoor ik Straatman werd, en ik heb hen hetzelfde laten doen, met de nodige hilariteit tot gevolg. Kinderen verstoppen zich graag onder lakens om een eigen wereld te creëren. Ze vinden het amusant, ze willen het nog eens proberen, ze spelen spookje: elk kind verzint zijn eigen verhaal.

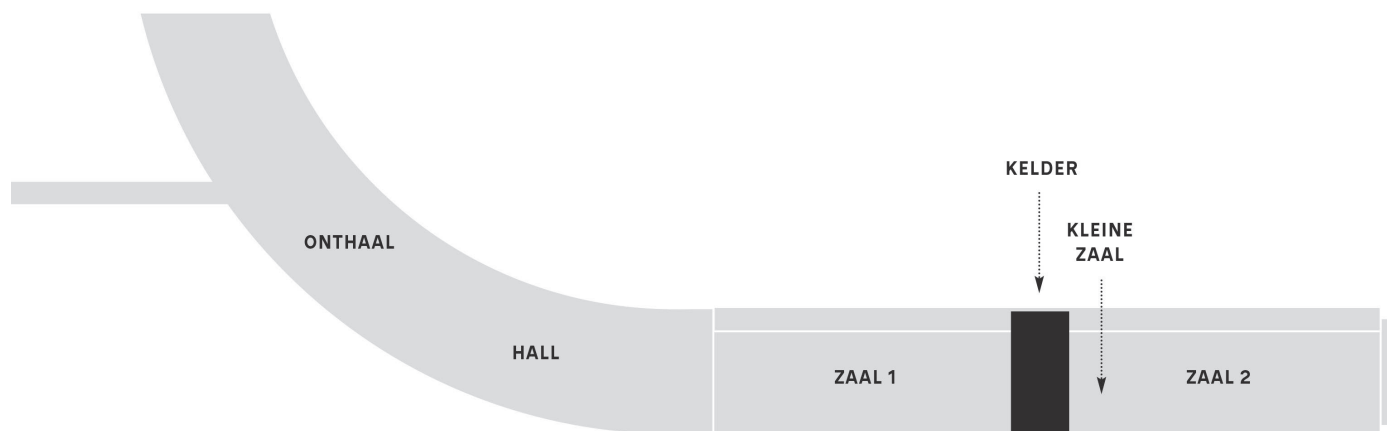
Op welk vlak hebben de kinderen u verrast tijdens het project?

Om te beginnen hebben hun scherpe waarnemingsvermogen en hun fenomenale geheugen me verbaasd. Sommigen konden uit het hoofd het parcours reconstrueren van een tentoonstelling die ze bezocht hadden. Naast hun vrijheid van handelen beschikken ze over een verbazingwekkende intelligentie en gevoeligheid. Ik was ook geraakt door de genegenheid en de solidariteit die ze niet alleen tegenover elkaar lieten blijken, maar ook tegenover mij. Van mijn kant heb ik geprobeerd om hun waarnemingsvermogen nieuwe opties te bieden door middel van handelingen op het beeld, of dat nu fysiek of mentaal was. De titel van het project in Marseille, *Les Belles Idées reçues*, benadrukt de relatie van uitwisseling en alle prachtige ideeën die de kinderen me aangereikt hebben. In het MACS heet het *La Peinture, c'est la vie qui s'échange*. Het gaat over idées reçues (misvattingen), maar ook over uitwisseling en over het leven.

Welke impact heeft het ervaren van een versluierd zicht als Straatman op uw praktijk in het algemeen?

De tentoonstelling is getiteld *In het moment*, om te benadrukken dat ik de werkelijkheid 'live' wil documenteren en commentariëren door ze onmiddellijk over te brengen op een oppervlak met potlood en kleur. Deze ervaring kristalliseert een potentieel van waarheid dat door schilderkunst beheerst kan worden, wat er zijn dingen die je er niet uit kan weghalen. Ik heb veel bijgeleerd door op die manier te werk te gaan. Door mijn zicht te ontnemen heb ik al mijn andere zintuigen kunnen ontwikkelen en heb ik het geheel van deze belevingen kunnen uiten via schilderkunst.

PLATTEGROND VAN DE TENTOONSTELLING



CAFETARIA
Schilderij op hout
't café

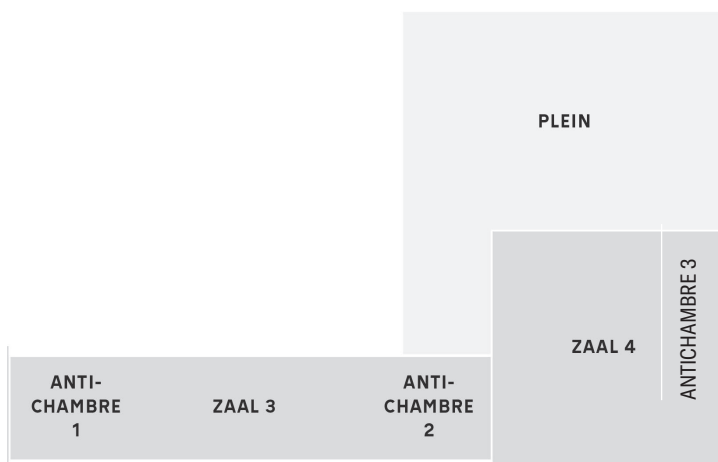
HALL
Installatie
La Peinture, c'est la vie qui s'échange (2020-2023)
Schilderij
Portraits de jeune fille (Sylvie) (1982)

ZAAL 1
Video-installatie
La Petite Fille et Marina (2023)

KELDER
Videoprojectie
El Pintor, centro (2007)

KLEINE ZAAL
Tekening en videoprojectie
Deux Corps amoureux

ZAAL 2
Schilderij
Acts & Paintings (2017)



ANTICHAMBRE 1
Projectie: 16mm-films

ZAAL 3

Deel 1

Installatie

- Tarifs et documents
- Galeria del Año (1997)

Deel 2

Mixed media

Acts & Paintings

Deel 3

Video-schilderijen

- Nu descendant un escalier (2018)
- Art belge II (1988)
- Chevalet

ANTICHAMBRE 2

Videoprojectie

El Pintor

ZAAL 4

Schilderijen

- Les Belles Idées reçues (2020)
- City Acts (2022-2023)

Work in progress

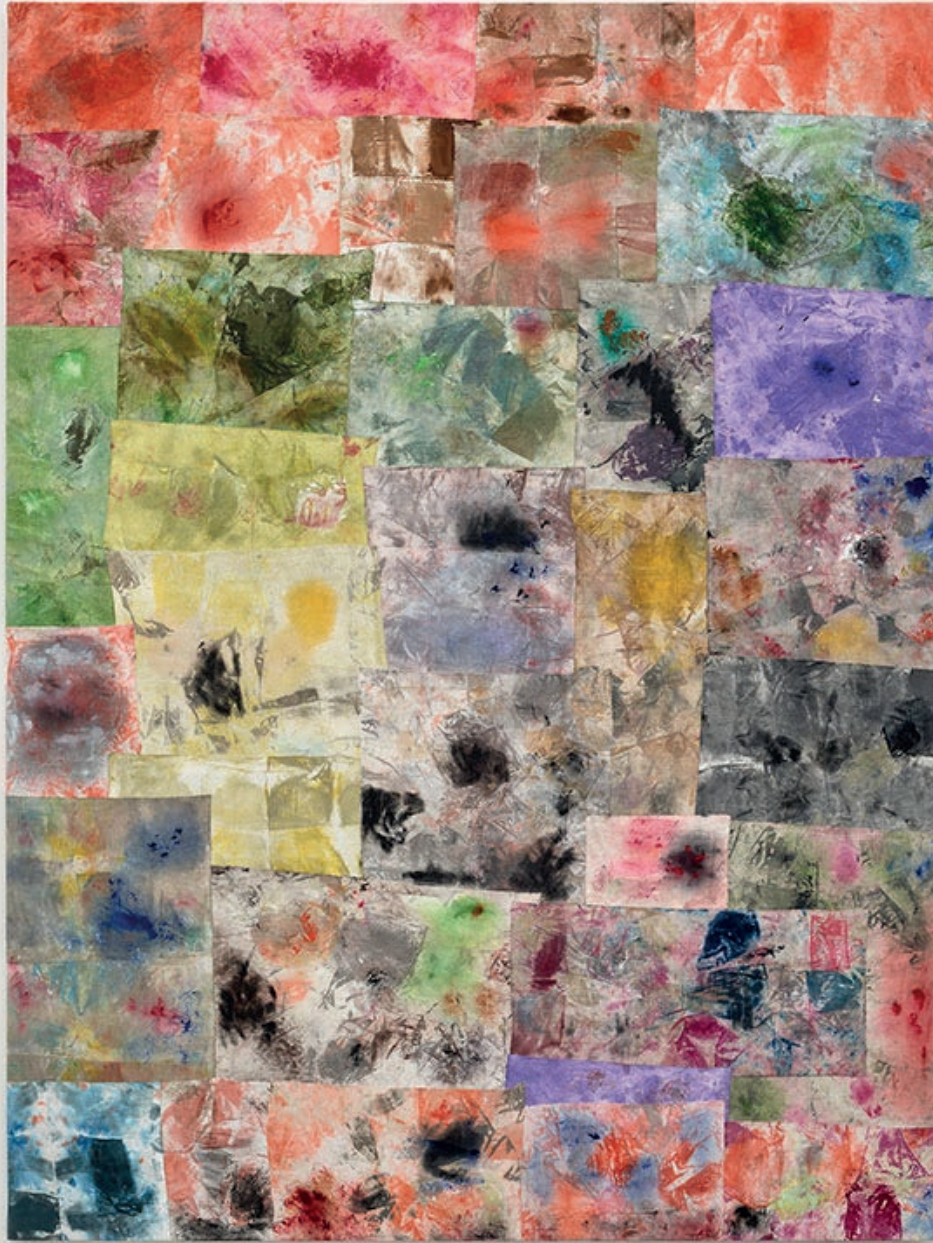
Actes et tableaux - Propriété publique (2023)

ANTICHAMBRE 3

Geluidsband

Les Belles Idées reçues (Marseille) (2020)

David, olieverf op katoenen doek,
224,5 × 168 cm, 2020.
Courtesy van de kunstenaar
en Axel Vervoordt Gallery.
Foto: Jan Liégeois.



Les Belles Idées reçues, werk in uitvoering,
Marseille, 2020.



Nieuwe
uitgave

Catalogus

Angel Vergara

Dans l'instant/In the Instant

Uitgevers: MACS en Mercatorfonds, Brussel

Auteurs: Jérôme André, Denis Gielen, Olivier Michelon, Bert Puype, Philippe Van Cauteren

Talen: Frans-Engels

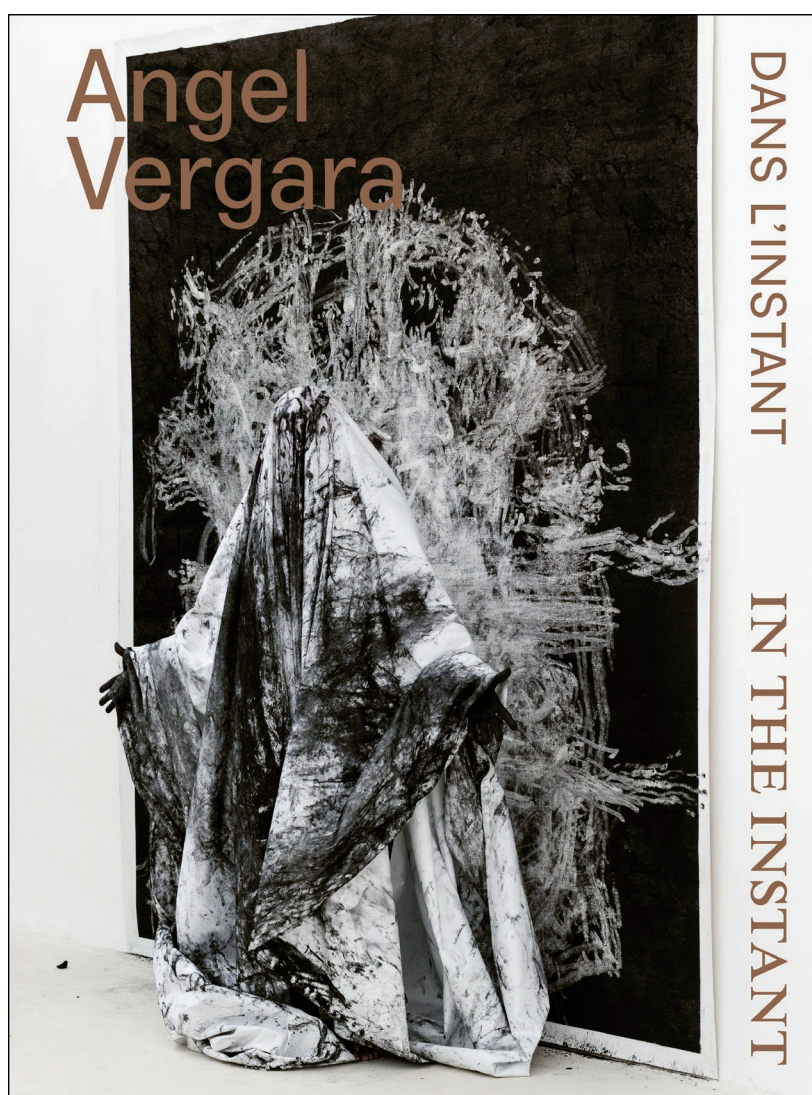
Pagina's: 240 pagina's

Illustraties: 170 illustraties

Formaat: 28 x 21 cm

ISBN: 978-94-6230-342-3

Prijs: 45 €



« Embarrassé par des années de pratique de la peinture dans le huis clos de l'atelier, il décide de rejoindre les espaces de ses tableaux, de ne pas peindre d'après le motif, ou sur le motif, mais dans le motif. Les premiers photographes recouraient à un drap noir pour protéger leur matériel photosensible ; Vergara utilise un drap blanc pour se prémunir des regards jetés par-dessus son épaule et se fabriquer un atelier à l'échelle de son corps. »

Olivier Michelon

« J'ai sélectionné Isi Fizman assis au bureau, une vidéo de 2007 de la série «El Pintor», intégrée à ton exposition homonyme en 2014. Nous voyons un homme âgé, à la barbe blanche très soignée, assis immobile à une table, avec des livres verts à l'arrière-plan. Un chameau miniature fait office de repoussoir, et un verre de cognac remplace la térébenthine comme médium pour le peintre. La vidéo est statique comme un tableau, le seul mouvement provenant de l'action d'une main. Ta main droite, tenant un pinceau, mime le geste de peindre, l'éloquence d'une touche, l'imitation virtuose d'une réalité. L'histoire de l'art est évoquée avec une gravité enjouée : le Portrait d'un homme avec une manche matelassée de Titien, le Portrait d'Émile Zola d'Edouard Manet, ou encore le Portrait de Victor Chocquet assis de Paul Cézanne. Grâce à la technologie contemporaine, le genre traditionnel du portrait est interrogé sur son sens actuel. Et cette projection vidéo sur panneau explore la capacité de l'art de la peinture à exprimer la réalité. »

Philippe Van Cauteren

Activiteitenagenda

Info en reservaties

Online: www.mac-s.be/nl/reservaties

Telefonisch: +32 (0)65 613 902

Via mail: reservations@grand-hornu.be

GRATIS RONDLEIDING

Elke derde zondag van de maand

Volg een gratis Nederlandstalige rondleiding in de tentoonstellingen van het MACS - Om 10u en om 15u30. Reserveren is verplicht.

ONTMOETINGEN

RONDLEIDING DOOR DE KUNSTENAAR EN DE CURATOR

Bezoek de tentoonstelling *In het moment* in het gezelschap van Angel Vergara en Jérôme André.

DAG FILOSOFIE EN KUNST

Deze dag staat in het teken van filosofie: jongeren worden rondgeleid en staan letterlijk én figuurlijk stil bij de werken.

GESPREK TUSSEN ANGEL VERGARA EN JEAN DE LOISY

PERFORMANCE VAN EEN WERK DOOR ANGEL VERGARA

KINDEREN EN GEZINNEN

DONDERDAG VOOR GEZINNEN

Elke donderdag tijdens de schoolvakanties kan je met het gezin de tentoonstelling ontdekken. Daarna steken de bezoekers zelf de handen uit de mouwen in een korte workshop (krasloten en schilderijen in beweging).

Workshop krasloten

04.05, 11.05, 18.05, 13.07, 20.07, 27.07

Workshop schilderij in beweging

03.08, 10.08, 17.08, 24.08

ATELIER BAZ'ART

Bezoek aan de tentoonstelling, gevolgd door een praktische workshop; elke eerste zondag van de maand.

Schilderkunst

04.06

Streetart

03.09, 01.10

KAMP SCHILDERKUNST

Van 24 tot en met 28 juli

Initiatiekamp schilderkunst. Aanleren van verschillende schildertechnieken onder begeleiding van een professionele schilder.

9 - 12 jaar

BLIND BEZOEK

In samenwerking met Les Amis des Aveugles van Ghlin kan je de tentoonstelling als blinde bezoeken, om zo de werken op een ongeziene manier te beleven.

KAMP SCHILDERKUNST

Een wereld om te schilderen

Van 7 tot en met 11 augustus

Kamp schilderkunst voor de allerjongsten, waarin de kinderen de wereld rond hen leren voorstellen met behulp van schilderkunst.

5 - 8 jaar

FEEST VAN DE BUREN

26.05

Ter gelegenheid van het Feest van de Buren zullen de bewoners van de *coron* (Waalse benaming voor een mijnwerkerswijk) uitgenodigd worden om samen herinneringen aan Grand-Hornu op te halen en hun foto's van de historische site mee te nemen. Daarna wordt er samen gegeten zoals in een Spaanse herberg: iedereen brengt iets lekkers mee.

21 JULI

Feestelijke dag gevolgd door vuurwerk. Rondleidingen in de tentoonstelling, speurtochten en creatieve workshops voor de jongsten.

Workshops van 14u tot 18u

Rondleiding om 15u

BINNENKORT

Jochen Lempert
12.11.23 > 17.03.24

Lionel Estève
12.11.23 > 17.03.24

Orla Barry
21.04 > 22.09.24

Ariane Loze
21.04 > 22.09.24

Praktische informatie

Site du Grand-Hornu
Rue Sainte-Louise, 82
B-7301 Hornu (nabij Bergen)
Tel.: +32 (0) 65/65.21.21
Mail: info.macs@grand-hornu.be

CONTACT

Perscontact:

Maité Vanneste
Tel.: +32 (0)65/61.38.53
Mail: maite.vanneste@grand-hornu.be

Persagentschap:

Club Paradis
Micha Pycke
Tel.: +32 (0)486.68.00.70
Mail: micha@clubparadis.be

www.mac-s.be